

Sygn. akt: I 1 C 3158/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: protokolant Aleksandra Miksza

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2019 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) BANK Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko P. L.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego P. L. na rzecz powoda (...) BANK Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 8.893,47 zł (osiem tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt trzy złote 47/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 14 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego P. L. na rzecz powoda (...) BANK Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 2.117,00 zł (dwa tysiące sto siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód , (...) Bank SA w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. L. kwoty 8893,47 zł wraz z odsetkami umownymi maksymalnymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14.6.2018r do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że (...) Bank SA z siedzibą w W. udzielił P. L. debetu na karcie kredytowej w wysokości 8000 zł na podstawie umowy z dnia 27.1.2016r , z obowiązkiem zwrotu. Powód wskazał, że podjął próby zmierzające do ugodowego rozwiązania sprawy, ale dłużnik nie spłacił zadłużenia w wysokości debetu. Powód wyjaśnił, że zadłużenie pozwanego wynosi 8119, 29 zł– kapitał, 516,03 zł –odsetki za okres od 27.1.2016r do dnia 9.4.2018r, 202, 15 zł odsetki od należności przeterminowanych za okres do 13.6.2018r, 60 zł – opłaty naliczone przez powoda i wskazał , jako datę wymagalności roszczenia – 7.4.2018r.

(pozew – k. 6-9)

W dniu 11 października 2018 r. Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie o sygn. akt I1 Nc 6262/18 wydał nakaz zapłaty

(nakaz zapłaty ,k. 41)

Następnie, z powodu skutecznie wniesionego sprzeciwu przez pozwanego, w/w nakaz stracił moc. Pozwany, w złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty wskazał, że składa sprzeciw, albowiem powód nie uwzględnił przepisów prawa bankowego zawierających możliwość przedstawienia rozwiązań korzystniejszych dla kredytobiorcy w tym np. restrukturyzacji długu. Pozwany przyznał tym samym, że nie spłacił długu powodowi .

(sprzeciw ,k . 43-47)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27.1.2016r. pomiędzy (...) Bankiem SA z siedzibą w W. (kredytodawcą) a P. L. (kredytobiorcą) została zawarta umowa karty kredytowej na 3 lata (36 m-cy), z obowiązkiem spłaty , na podstawie której powstało zadłużenie w kwocie 8119, 29 zł– kapitał, 516,03 zł –odsetki, 60 zł – opłaty naliczone przez powoda, 202, 15 zł odsetki od należności przeterminowanych.

bezsporne, na nadto umowa nr (...), k. 15-18, taryfa prowizji i opłat, k. 66-71, wyciąg z ksiąg banku, k. 13, wyciąg z rachunku karty, k.64-65, rozliczenie wyciągu, k. .63

W dniu 12.12.2017r wezwano P. L. do zapłaty zaległości w rachunku tj. kwoty 1705, 53 zł w terminie 14-u dni pod rygorem dokonania wypowiedzenia umowy (par. 15 umowy)i postawienia całego długu w stan wymagalności oraz naliczenia płat przewidzianych w taryfie za te czynności (par. 13 – 15 umowy). Mimo wezwania nie uregulował całości zadłużenia

bezsporne, nadto wezwanie, k. 20, dowód doręczenia, k.21-21v

W dniu 9.2.2018r dokonano wypowiedzenia umowy i postawienia całego długu w stan wymagalności ze skutkiem na 7.4.2018r oraz naliczenia płat przewidzianych w taryfie za te czynności. Mimo wezwania nie uregulował całości zadłużenia. Taryfa przewiduje opłaty m. in. za monit 15 zł.

bezsporne, nadto wypowiedzenie, k. 22, dowód doręczenia, k.23-23v

Następnie w dniu 4.6.2018r , po wypowiedzeniu umowy, wezwano ponownie do zapłaty kapitału 8119, 29 zł, odsetek-516,03 zł, odsetek przeterminowanych – 171, 05 zł , kosztów upomnień -60 zł pod rygorem skierowania sprawy do Sądu , komornika

bezsporne, nadto wezwanie, k. 24, dowód doręczenia, k.25

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z w/w dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, które uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a nadto ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez strony.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty i będąc reprezentowanym przez profesjonalnego pełnomocnika powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwanego żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowodniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego kwoty 8893,47 zł wraz z odsetkami umownymi - maksymalnymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14.6.2018r od do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że udzielił pozwanemu debetu na karcie kredytowej na podstawie umowy z dnia 27.1.2016r , z obowiązkiem zwrotu. Powód wskazał, że podjął próby zmierzające do ugodowego rozwiązania sprawy, poprzez wezwanie do zapłaty, ale dłużnik nie spłacił zadłużenia w wysokości debetu, ani nie podjął próby kontaktu z bankiem celem rozwiązania sporu. Brak dowodów na okoliczność, że pozwany zmienił adres i zawiadomił o tym fakcie bank. Powód wyjaśnił, że zadłużenie pozwanego wynosi : 8119, 29 zł– kapitał, 516,03 zł –odsetki, 60 zł – opłaty naliczone przez powoda, 202, 15 zł odsetki od należności przeterminowanych .

Jako podstawę swojego żądania powód wskazywał umowę o limit kredytowy z dnia 27.1.2016r. Podstawę prawną żądania powoda stanowią więc przepisy art. 481 kc w zw. z art. 14.1 ustawy 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, a który stanowi, że :” Przez umowę o kartę płatniczą wydawca karty płatniczej zobowiązuje się wobec posiadacza karty płatniczej do rozliczania operacji dokonanych przy użyciu karty płatniczej, a posiadacz zobowiązuje się do zapłaty kwot operacji wraz z należnymi wydawcy kwotami opłat i prowizji lub do spłaty swoich zobowiązań na rachunek wskazany przez wydawcę.”. i art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 76 powyższej ustawy, zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu.

Umowa o kartę kredytową to umowa, która łączy w sobie tak naprawdę elementy dwóch różnych umów, obejmuje ona postanowienia o charakterze kredytowym i dotyczące wykonywania przez bank usług płatniczych. Karta kredytowa jako instrument płatniczy jest narzędziem za pomocą, którego obsługiwany jest kredyt bankowy. Wykonanie transakcji płatniczej następuje w ciężar środków pieniężnych udostępnionych klientowi przez bank z tytułu kredytu. Z tego względu do umowy o kartę kredytową zawartej z konsumentem oprócz przepisów ustawy o kredycie konsumenckim należy także stosować przepisy ustawy o usługach płatniczych w zakresie odnoszącym się do realizacji płatności realizowanych kartą.

Limit kredytowy czy to w ramach (...) czy w związku z kartą kredytową przyznawany jest po spełnieniu przez klienta warunków określonych przez bank.

Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie w zasadzie bezspornym było, iż na podstawie umowy, wyciągu z ksiąg bankowych powoda, zadłużenie pozwanego z tytułu zawartej w dniu 27.1.2016 r umowy o limit kredytowy, stanowi kwotę dochodzona pozwem. Na podstawie powyższych dokumentów, powodowi należne są również odsetki umowne za opóźnienie od dnia 14 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty .

Pozwany przyznał, że zawarł taką umowę, nie kwestionował kwot przedstawionych jako kwota żądania pozwu, przyznał, że brak jest wpłat regulujących zaległość w całości, ale podniósł zarzut niewykorzystania przez bank możliwości innego niż wypowiedzenie rozwiązania problemu spłaty długu, nie wskazał jednak, aby podjął taką próbę, nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność, że powód zapoznał się z Jego stanowiskiem i wyraził swój pogląd. Powód natomiast wskazał, że wysyłał wezwanie do zapłaty, które pozostało bez odzewu. Skoro pozwany chciał szukać rozwiązania innego niż standardowo przyjęte w tego typu sytuacjach przez banki, tj. wezwania do zapłaty, jako sygnału istnienia zaległości, winien na skutek wezwania , skontaktować się z bankiem i zaproponować rozwiązanie , złożyć wniosek, zawierający propozycje spłaty i warunki, otrzymać odpowiedź..itp.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód przedstawił dowody na poparcie swoich twierdzeń, w szczególności załączył do akt umowy o kartę kredytową , wykazy obrotów na rachunku pozwanego, zaświadczenie o wysokości zadłużenia pozwanego z wyszczególnieniem , co składa się na poszczególne kwoty wskazane w pozwie, wobec faktu przyznania okoliczności przytoczonych przez

powoda, przez pozwanego w pozostałym zakresie, niekonieczne było gromadzenie pełnego materiału dowodowego w aktach sprawy. Przedstawiony przez powoda jest wystarczający do oceny, jaka umowa łączyła strony, jaki były jej warunki, czas trwania, możliwości wypowiedzenia, wreszcie, czy pozwany jest rozliczony. Tym samym powód sprostał wymogom art. 6 kc, udowodnił swe roszczenie. Umowa dotyczyła bezspornie karty kredytowej.

W niniejszej sprawie, zgodnie z postanowieniami zawartej przez strony umowy o kredyt, spłata następować miała poprzez dokonywanie spłat w miesięcznych ratach przez trzy lata. Brak wymaganej spłaty stanowił podstawę rozpoczęcia dochodzenia całości zaległego zadłużenia oraz naliczania opłat za obsługę nieterminowej płatności, zgodnie z tabelą opłat i prowizji oraz wypowiedzenia umowy przed terminem jej zakończenia, co też uczynił, z zachowaniem okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na 7 kwietnia 2018 roku.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował zarówno tego, że korzystał z przyznanego mu kredytu, jak też tego, iż nie spłacał zadłużenia.

W tym miejscu należy wskazać, iż w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie Sąd nie dopatrył się, by obciążenie pozwanego opłatami za czynności podejmowane przez stronę powodową nie znajdowało uzasadnienia, albowiem, z łączącej strony umowy te opłaty i ich wysokość wynikają.

Pozwany nie wykonał podstawowego obowiązku wynikającego z zawartej umowy, nie spłacił w terminie debetu.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania, Sąd -działając na mocy art.69 i 76/ zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu /- ustawy prawo bankowe i art. 481 § 1 k.c. :” § 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

§ 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzyciel jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

§ 2¹. Maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).

§ 2². Jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie.

§ 2³. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych za opóźnienie, także w przypadku dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy.

§ 2⁴. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie,

- Sąd zasądził należność zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 oraz § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości i z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).Sąd ustalił tytułem kosztów procesu kwotę 2117 zł, na którą składają się kwoty: 300,00 zł tytułem uiszczony przez powoda opłaty sądowej od pozwu, 1800,00 zł tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika powoda, 17 zł opłaty od pełnomocnictwa